

f
10.18

**SANCTI IRENÆI
EPISCOPI LUGDUNENSIS
ET MARTYRIS.
O P E R A.**

Num. 2. cap. 2. num. 22.

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
Ε Ι Ρ Η Ν Α Ι Ο Υ
 ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΛΟΥΓΔΟΥΝΟΥ,
 ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΟΣ.
 ΕΛΕΓΧΟΥ ΚΑΙ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ ΤΗΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΟΥ ΓΝΩΣΕΩΣ
 ΒΙΒΛΙΑ ΠΕΝΤΕ.

SANCTI IRENÆI
EPISCOPI LUGDUNENSIS
ET MARTYRIS.
DETECTIONIS ET EVERSIONIS
FALSO COGNOMINATAE AGNITIONIS.

SEU

CONTRA HÆRESES
L I B R I Q U I N Q U E.

POST FRANCISCI FEUARDENTII ET JOANNIS ERNESTI GRABE
 recensionem castigati denuo ad MSS. codices Romanos, Gallicanos & Anglicanos, neenon
 ad antiquiores editiones, & à multis, quibus adhuc seatebant, mendis expurgati: audi novis
 Fragmentis Græcis: observationibus ac notis, copiosissimisque Glossariis & Indiebus illustrati
 & locupletati: quibus omnibus præmiruntur tres Disserationes, in quibus hæreses ab Irenæo
 memoratae, & loci difficiles explicantur, ejusque vita ac gestorum historia discutitur.

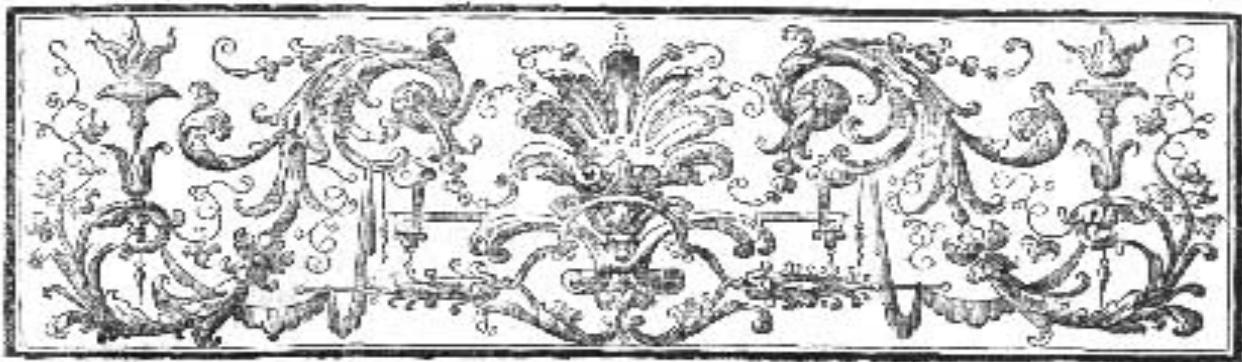
*Studio & labore Domni Renati Massuet, Presbyteri & Monachi Benedictini
 è Congregatione S. Matri.*

P A R I S I I S,

Typis & sumptibus JOANNIS BAPTISTÆ COIGNARD, Regis Architypographi
 ac Bibliopolæ ordinarii, viâ S. Jacobi, ad insigne Bibliorum aureorum.

M D C C X.
 CUM PRIVILEGIO REGIS.

P R A E F A T I O.

X omnibus sanctorum Patrum operibus, vix illa esse Irenaei scriptis bonorum omnium veneracione, studiis, lectione ac curis digniora, mecum ultra fatebitur quisque Christianarum rerum non omnino ruditus extiterit. Quaecunque enim ad auctoritatem scriptoribus Ecclesie satis comparaudam praecepsa sunt, ea omnia sanctissimum hunc Lugdunensem Episcopum, splendidissimumque quondam Gallie nostra lumen commendant. Si antiquitatem spectemus, ^a vir Apostolicus fuit, ^b vicinus Apostolorum temporibus, & ab Apostolorum discipulis institutus: si doctrinam, ^c omnium doctrinarum carissimum explorator existet, ^d regis semper Catholiceque doctrine propagator Irenaeus, & in Scripturae sacrae, prioritique Patrum lectione optime, ut ubique clamant ejus scripta, versatus: si sanctitatem ceniique, ^e vir omnino Spiritus sancti donis, ac celestibus ornamentis instruxit fuit, cuius scripta, ut Erasmi verbis utat, spirante priscum illum Evangelii vigorem, ac phrasis arguit peccus martyrio paratum; quem saeculum Martires Lugdunenses epistolis suis magnifice commendant; quem denique morum integritas in Pochini primi Lugdunensis Episcopi locum fuisseit. E pluribus vero quae reliquerat doctrinæ pietatisque monumentis, supersunt libri quinque quos scripsit adversus haereses Gnosticorum, quae ejus tempore in regione Lugdunensi, cui præterat, graffari jani coepérant; eo pluris remanendi, tum quod ex tantis & tantis quibus Christianam fidem illuvraverat operibus, nihil aliud fere sit reliqui: tum quod pretiosæ sint Apostolicæ etatis reliquæ, quibus ea, quam discipulis suis tradulerant Apolloli, & ab his accepterat Irenaeus, doctrina & facile deprehenditur, & ad nos illibata transmittitur. In iis siquidem præcepsa queque Catholice, quam hodiernum proficitur, fidei dogmata de Mysteriis Sanctissime Trinitatis & Incarnationis, de Sacramentis, Ecclesiastica Hierarchia, divina Episcoporum institutione, Traditionis auctoritate, Petri ejusque successorum suprema dignitate ac primatu, &c. diserte adeo explicantur, & confirmantur, ut non veteres tantum, sed quoque ab Apostolicis temporibus ad nostra uiginti emergerent haereses hinc radicibus extirpari, ac funditus everti valcent. Eapropter à Gregorio Magno dñs ac sollicitate quæsti, & à SS. Patribus ac piis quibusque Catholice tam fedula manu versati, & coitadiis perleuci sunt, quo pueros Apostolicæ doctrinæ latices à fontibus recentes haurire volupe fuit. Huc ex quo renata in Occidente bonarum literarum studia, resurgentे simul in Irenaei lucubrationes amore, nihil prius habuerunt ii, quibus sacra antiquitas cordi fuit, quam ut eas è Bibliothecarum tenebris erutas typis committerent, publicaque juris facerent.

Prima omnium editio est quam Basileæ procuravit Desiderius Erasmus anno 1526. ex tribus exemplaribus: uno quod Romæ descriptum ad eum misit Joannes Faber, duobus aliis è Monasteriis commodato prebitis. Quid insuper in hac editione præliterit, moneret in sua epistola nuncupatoria ad Bernardum de Gloss Episcopum Tridentinum, postea creatum Cardinalem à Clemente Papa VII. anno 1529. quam ad editionis nostræ calcem reponi curavimus. At ut homini de literis ceteroquin tam bene merito plurimum debetur, quod Irenaei libros primus luce donaverit; ita dolendum quod melioribus codicibus delitatus plura præstare non potuerit. Tot enim mendis, lacunis, mutilisque, ac depravatis periodis scatet ejus editio, ut licet in ipso Irenaeo queratur, il-

² *Frumenta in invicem temporis spatii maxime ut integro civitatem redditum chartarum publicarum, regum, domini, burgorum, locorum, et*

S A N C T I
I R E N Æ I
E P I S C O P I L U G D U N E N S I S
E T M A R T Y R I S
D E T E C T I O N I S E T E V E R S I O N I S F A L S O
C O G N O M I N A T E A G H I T O N T I S ,
S E U
C O N T R A H Æ R E S E S
L I B R I Q U I N Q U E .

LIBER PRIMUS.

P R A E F A T I O N .

Interpretatio Bibliae.

QUONIA M nonnulli, repudiata veritate, sermones & genealogias varias inducunt, quae quidem questiones positis, ut A postolus ait, probata, quam ad fiduciam Deli, quo in fide est, ac per probabilitatem.

*2. Osteosarco. I sic accipit pro quatuorparibus, five paribus.
Hemipyle apud manus Latines obvias fere.*

b. *Safaranna*. I id est *sparsus*, *reflexus*, *repulsus*. Et sensu
secundum Cicero *Orae*, pro *Rabir*, *Nethum*, §. 16. SC. 2. T. *Tuladha* 23.

2. Tertius. [In Granu pachet, o sora, mirea, sed cum Apolo-
Ips. 2. Tertie. 1. 4. Iobat, argint, argint, id est rame lantă-
seice maleit, tinctie. Hinc Tercianum cibum Apolois verba
pallidiora. Valentianum scilicet de regno. *Ecclesia*, eundem et
disciplina, Iobat, argint, argint, id est rame lantă-

• Grottoes. Imitati ab initio ad modum uero capiti xii. huius libri debet esse Epiphazio, sicut. xxi. a §. 5. ad §. 11. nihil est, nisi tam Venerabilissimum compotissimam compositionem vellet, ut ex parte huius, ipsius latitudinem. Moxymus vero, ut in aliis monitionibus, respondeat ut in itinere. et in §. 5. respondet ut in itinere. sicut. Etiamque in aliis, respondet ut in itinere. hoc si datur. Etiamque in aliis, respondet ut in itinere. hoc si datur.

A. E. Veneris responsum Iaphitum, non sibi, pater ex vocem
quoniam ab eo adiutus. Hincque nocte Iaphit, ac prenderet eorum
cum cito hedaramur vestram Graecam, iunctis coniunctis Billis,

HPO-OIMION.

P R A E F A T I O

Interpretation index.

Eπὶ τούτων τῶν προστάτων
πρόβλεψις ποιεῖται στην απόδοση
λέγουσαν οὐαὶ τοῖς οὐαίσασίν τους
προτάσσεις, εἴσαις διατίθεται λαζαρίδης πα-
ρέχεται, τραπέζη ἀποκαλεῖται φαγεῖ, ή συ-
νεδρικεύει οὐαὶ η ἐπιστροφή σημαντική.

QUATERNUS veritatem refutantes quidam inducunt verba fallia, & genealogias & infirmatas, quae questiones magis praedicas, quemadmodum Apollonius ait, quam adficiuntem Dei, quae est in fide;